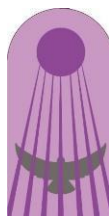

12 mei 2022

Gezamenlijke nieuwsbrief Oosthoekgemeenten

Kerkdiensten	22 mei 2022	26 mei 2022 <i>Hemelvaart</i>	29 mei 2022
Oudehorne	9.30u Mw Nicolien Bergsma <i>Na de dienst koffiedrinken</i>	9.30u Ds. Dingena Hasper <i>Gezamenlijke dienst in Katlijk</i>	9.30u Ds. J. Finnema
Jubbega	9.30u Dhr. Ulbe Zwaga		9.30u Ds. Piet Hulshof
Mildam	9.30u Ds. Dingena Hasper		9.30u Dhr. B. van Brug, Heerenveen

Bloemen

De bloemen uit JSH zijn als een bemoediging gegaan naar mw. Riekje Koen (Suurdreed), die na 6 weken revalidatie weer thuis is gekomen. De bloemen uit de kerk van Katlijk zijn afgelopen zondag naar de fam. Tjeerd en Antonia de Vries gegaan. Zij doen vrijwilligerswerk (o.a. vertaalwerk) voor de Oekraïners in het Trefpunt. De bloemengroet vanuit ONH is gegaan naar Mevrouw Wiebenga van de Sile uit Nieuwehorne.

Rouwdienst Janneke Jongsma

De rouwdienst voor Janneke Jongsma heeft vandaag, donderdag om half 2 in besloten kring plaatsgevonden. De live-stream is te zien t/m zaterdag 28 mei op www.filmke.nl/live-stream

JSH: 27 mei – Kaarten maken

We gaan vrijdag 27 mei van 9.30u - 11.00u weer kaarten maken in de Beage in Jubbega. U bent van harte uitgenodigd om aan te schuiven, al dan niet met uw eigen materiaal. Er is sowieso veel knutselspul aanwezig. Onder het genot van koffie en koek, maken we er samen een gezellige ochtend van. Tot ziens, bij de kerk in Jubbega. De kommer, Eileen van Blerk.
PS. Kunt u niet komen, maar wilt u wel materialen of kaarten doneren? Heel graag! 06-13681303.

Boottocht: woensdag 8 juni 2022. Opgave vóór 27 mei

De boottocht voor senioren, gemeenteleden en anderen die graag meewillen of er nodig eens uit moeten. Ontvangst met koffie/thee+ cake; daarna 3-gangenmenu en 's middags weer koffie/thee. Een evt. drankje is voor eigen rekening. De kosten voor deze dag zijn € 35,00 pp. Mensen die mee willen kunnen zich opgeven bij:

JSH: Anne Bergsma (06-417 95 387), ONH: Berend Kramer (06-16229985) of K/M: Auke Koehoorn (06-50440378)

Berichten van de diaconieën

ONH: 22 mei-collecte tijdens de dienst is voor Stichting ambulancewens.

Stichting ambulance Wens Nederland is een groep van 270 medisch geschoolde vrijwilligers die dagelijks gratis laatste wensen vervullen van immobiele (mensen die afhankelijk zijn van ambulancevervoer) terminale patiënten met behulp van speciaal daarvoor ontwikkelde ambulances. Een gift voor dit goede doel is zeer welkom!

K/M: De 1e collecte is a.s. zondag voor Missionair werk.

Kenmerkend voor pioniersplekken van de Protestantse Kerk in Nederland is dat zij aansluiting zoeken bij de leefwereld van de bezoekers door het evangelie te delen op een manier die bij hen past. Zo hebben kinderen bij pioniersplek Het Badhuis in Zwijndrecht hun eigen plek. Bij de kidsclub en Badhuis ForYouth is er alle ruimte voor gezelligheid, leuke activiteiten en goede gesprekken. De Protestantse Kerk ondersteunt het werk van deze nieuwe vormen van kerk zijn door heel Nederland..

Iets insturen?

Als u iets heeft wat op de nieuwsbrief moet/kan worden vermeld, kunt u dit sturen naar:

nieuwsbriefoosthoekgemeenten@gmail.com

Kopij inleveren **vóór woensdag 19.00 uur**. Alles wat daarna binnenkomt, kan helaas niet worden meegenomen in de betreffende nieuwsbrief.

REISVERSLAG OKKE EN STEVE

Bij deze het hele reisverslag van rit 33.

Op vrijdagochtend 13 mei, om 04.00 uur zijn wij met een bus vol goederen vertrokken richting de grensovergang Korczowa-Krakovets. In Nederland en Duitsland reed het verkeer goed door. Om 12.45 uur reden we Polen binnen. In Polen hebben we een aantal keer file gehad door wegwerkzaamheden en ongelukken. Rond 22.00 uur kwamen we bij hotel Luna te Jaroslaw aan. We hebben ingecheckt in het hotel en zijn daarna naar de dichtstbijzijnde Mcdonalds gegaan om snel wat te eten. Tot onze verbazing zat de Mcdonalds vol met jeugd.

Terug in het hotel zijn we meteen gaan slapen en de volgende dag zijn we om 05.45 uur vertrokken naar de grensovergang. Om 06.30 kwamen we bij de grensovergang aan. Op de vluchtstrook stonden veel auto's geparkeerd en op de parallelweg stonden veel vrachtwagens. Al dit verkeer moest ook over de grens. We hebben onze stickers met "humanitarian aid" op de bus geplakt en zijn de geparkeerde auto's voorbij gereden. De blauwe Renault met deze stickers werd herkend en we mochten doorrijden naar de Poolse grensovergang. Hier konden we aansluiten bij de andere auto's. Vervolgens wachtten totdat onze auto en paspoorten gecontroleerd waren. Daarna mochten we doorrijden naar de Oekraïense grens. De grenswachter daar sprak ons aan dat we een "problem" hadden. Ondertussen had Steve, Igor (contactpersoon) gebeld en drukte de telefoon bij de grenswachter in de hand. Er werd kort gepraat aan de telefoon en de grenswachter gaf de telefoon terug en liep weg. Na 5 minuten wachten kwam Igor aanlopen. Hij nam ons mee naar zijn bus waar de goederen in moesten. Tijdens het overladen hebben we gepraat met Igor. Hij had een vriend bij hem die 2 weken geleden in Boetsja was geweest. Op zo'n moment weet je niet wat je zeggen moet. Na het overladen hebben we afscheid genomen van elkaar en mochten wij, via een sluiproute, weer terug naar Polen. Hierdoor hoefden wij niet meer gecontroleerd te worden door de Oekraïense grenswachters, maar nog wel door de Poolse.

Dit duurde gelukkig niet lang en binnen 3 uren waren we weer in Polen om door te rijden naar Tesco in Przemysl. De Tesco in een voormalig winkelcentrum wat nu onderdak biedt aan de vluchtelingen. Eenmaal bij de Tesco werd ik ingeschreven. Ze wilden de gegevens van mijn paspoort, rijbewijs, kenteken van het voertuig en waar ik heen ging en ik kreeg een polsbandje om. Bij de Tesco werden we begeleid door Maureen. Zij doet hier vrijwilligerswerk. Zij heeft onze gast (vluchteling) opgehaald. De gast had ook een polsbandje om. Vervolgens werden onze polsbandjes gescand en gekoppeld zodat het duidelijk is waar de gast heen gaat en wie deze gast heeft meegenomen. We hadden nu 1 gast in de auto en dus nog ruimte voor 5 gasten. In eerste instantie zouden we 2 gasten meenemen, maar 1 gast was al vertrokken. Maureen gaf ons toen als tip om langs het treinstation te gaan. Afgelopen 2 dagen zijn veel vluchtelingen naar het treinstation gegaan, omdat het gerucht rond gaat dat Tesco gaat sluiten. Daarom worden er geen vluchtelingen meer geregistreerd bij Tesco. Dus, na overleg met de Friese rijders, besloten om naar het treinstation te gaan. Op het station heb ik, met de Friese rijders papieren in de hand, gevraagd of er iemand Engels sprak. Niemand op het station sprak Engels en dan sta je daar met je ziel onder de arm. Op dat moment werd ik aangesproken door een verslaggever uit Zwitserland. Hier heb ik een goed gesprek mee gehad. We hebben aan elkaar verteld wat we daar deden en hoe onze ervaringen waren. Zulke gesprekken heb ik in mijn dorp nooit. Na het gesprek heb ik advies gevraagd in de Friese rijders app. Hier werd meteen op gereageerd en na een aantal telefoontjes heb ik besloten dat het zo goed was.

Dus weer naar de bus gegaan en vertelt aan Steve en aan de gast dat we nu richting Nederland gaan. Onderweg konden we goed doorrijden. Op een bepaald punt, net voorbij Krakau, wilde een fel blauwe VW transporter ons inhalen. De bus kwam naast ons rijden en ging vervolgens snelheid inhouden om achter ons te blijven rijden. Steve wilde graag eten bij de KFC. Dit wilde hij op de heenweg al. Dit had volgens hem te maken met het feit dat hij bij elke KFC in elk land wil eten. Dus wij zijn gestopt bij een tankstation, waar een KFC bij zat. Op het moment dat ik uitstap, stopt de fel blauwe VW transporter naast mij. De bus had een Pools kenteken en ik dacht "nu gaan we het krijgen." De bestuurder draait het raampje open en vraagt "Komen jullie uit Friesland?" Wat volgde was een heel bijzonder verhaal. De bestuurder bleek Wilbert te heten en een kennis van Stephan te zijn. Hij komt normaal gesproken nooit aan deze kant van Polen, maar vandaag moest hij geld brengen naar Krakau. Het was toeval dat hij ons zag.

Als christen zijnde geloof ik niet in toeval. Ik heb afgelopen jaren veel bijzondere gesprekken gehad op bijzondere momenten en ik kijk hier niet meer van op. Maar elke keer ben ik wel verrast en blij dat ik zulke gesprekken mag hebben.

We hebben een hele tijd met Wilbert gepraat. Hierdoor liep de tijd wel uit. De aankomsttijd was ondertussen 03.00 uur op zondagochtend. Steve en ik hebben besloten om door te rijden. Toen we aan de gast vertelde dat we niet gingen overnachten, maar meteen doorreden, was deze blij. Ze wilde zo snel mogelijk naar haar 2 zussen. Onderweg hadden we al een beetje met haar gepraat via Google translate. Zo kom je toch nog een beetje te weten van elkaar.

De rest van de weg hebben we goed kunnen doorrijden. Geen file of ongelukken. Op de Autobahn konden we de snelheid nog iets meer opvoeren. Dat is het voordeel van een lege bus. Met een volle bus moet je toch oppassen met de stabiliteit en remweg. Zondagochtend 02.30 uur kwamen we aan op onze bestemming en wat je dan ziet en voelt is met geen woord te beschrijven. De zussen omhelzen elkaar en moeten huilen. Ze geven ons een hand en daarna een knuffel en daarna een zoen. Dit herhaalt zich nog een paar keer. Uiteindelijk weten we afscheid te nemen en gaan we met een goed gevoel naar huis toe. Dankbaar voor wat we hebben kunnen doen. Dankbaar voor de giften en de goederen van anderen. Dankbaar voor het vervoer. Dankbaar voor de Friese rijders organisatie die alles goed hebben geregeld en dag en nacht voor je klaar staan. Zelfs tot zondagochtend 03.00 uur konden we iemand bereiken. Dankbaar voor mijn baas die mij bijzonder verlof gaf. Dankbaar voor ons gezinnen die ons hebben geholpen en hebben ondersteund. Dankbaar voor de mensen die voor ons hebben gebeden en voor God. God die groot en machtig is.

